

det er givet, at Kommissionen ikke kan give sig til at behandle helt utedkommende Sager, den kan ikke inddrage Skolelærernes Lønning eller Kirkens Stilling eller Apotekervæsenet eller Prostitutionen eller andre udenfor liggende Spørgsmaal under sit Omraade; det er klart. Men inden for den Grænse, som Loven saaledes trækker, bør Kommissionen selv kunne bestemme, hvilket Omfang den vil give sine Undersøgelser. Udvalgets Ændringsforslag gaar kun ud paa at klargøre, at Administrationen ikke ved paa Forhaand at drage bestemte Linier skal foreskrive Kommissionen, at den ikke maa blande sig i den eller den Ting. Hvis Kommissionen kommer til den Opfattelse, at det er af Vigtighed at foretage en vis Undersøgelse for derved at bidrage til at klargøre Spørgsmaalet om Statsbanedriftens hensigtsmæssige Ordning, saa bør den have Adgang til at inddrage et saadant Emne under sit Arbejde. Det er det hele, som Ændringsforslaget gaar ud paa at tydeliggøre.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg kunde tænke mig, at den eventuelle Kommission kunde ønske at inddrage Spørgsmaal, som i og for sig staa i Forbindelse med Statsbanedriften, under sine Undersøgelser, uden at jeg, saa længe jeg er Indenrigsminister, vilde finde dette rigtigt. Dette gælder saaledes en eventuel Undersøgelse om, hvorvidt man burde gaa til en Forandring i Takstloven. Jeg vilde anse dette Spørgsmaal for at ligge ganske uden for Kommissionens Opgave. Jeg nævner dette Eksempel, som jeg for øvrigt har nævnt for det ærede Udvalg. Men vedtages dette Ændringsforslag, kan Kommissionen med stor Ro vedtage at udstrække sine Undersøgelser ogsaa til Spørgsmaalet om Forandring af Taksterne, uden at Administrationen i saa Henseende kan sætte nogen Stopper derfor.

Ordføreren (C. Hage): Ogsaa jeg mener, at Takstspørgsmaalet ikke hensigtsmæssig vil ligge under denne Kommissions Undersøgelser. Men hvis Kommissionen paa et eller andet Punkt skulde komme til den Erkendelse, at den ønsker at faa noget at vide vedrørende Taksterne, saa vilde det være meget uheldigt, om den fandt sig afskaaren derfra.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det glæder mig, at den ærede Ordfører for sit Vedkommende ikke mener, at Takstspørgsmaalet bunde inddrages under Kommissio-

nens Undersøgelser, men det er mig i og for sig ikke en tilstrækkelig Garanti for, at en eventuel Kommission ikke maaske vil være af en anden Mening.

Harald Jensen: Efter de Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Minister, og da Situationen nu for Øjeblikket er en saadan, at man kan vide, at der ikke paa denne Lov kan gennemføres større Ting, og da jeg ikke vil fremsætte noget, der kan være en Hindring for denne Lov, der dog paa adskillige Punkter byder det underordnede Personale Fordele til et meget betydeligt Beløb, tillader jeg mig at tage mine Ændringsforslag under Nr. 6 og 7 tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ændringsforslagene under Nr. 6 og 7 ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem? (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Harald Jensen: Jeg skal da slutte mig til det under Nr. 9 af Flertallet fremsatte Forslag, idet jeg dog henstiller til den højtærede Minister, saafremt Forslaget skulde blive til Lov, at det ikke gaar med denne Bevilling, som det gik sidste Gang, da der paa Finansloven blev bevilget Arbejderne et Lønningstillæg af 10 Øre daglig. Det viste sig nemlig da, at Administrationen trak de 6 Øre af, de trak dem af for Helligdagene, som Arbejderne før havde faaet Betaling for og trak af paa andre Maader, saa at der af de 10 Øre kun blev 4 til Rest. Men jeg vil anbefale den højtærede Minister at fordele dette Beløb saa godt som muligt til de lavest lønnede, dem, der trænge haardest, saa vil det ikke blive saa ubetydelig en Hjælp, og saa maa vel Kommissionen, der forhaabentlig bliver nedsat, siden hen tage de andre Spørgsmaal under Overvejelse.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—5

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 6 af Flertallet (Berntsen, Bluhme, J. C. Christensen, C. Hage, Køedt, Neergaard, Th. Nielsen, Ousen, P. Pedersen, Rosager og J. Sørensen) (se Tillæg B.)

vedtoges med 51 Stemmer mod 12.